

minister fremsatte Lovforslaget, og den bliver dobbelt mærkværdig, naar man tager i Betragtning, at den højtærede Finansminister ved samme Lejlighed i et meget interessant Ordskifte med det ærede Medlem Hr. P. Munch erklærede, at det var ham umuligt at tilvejebringe en fast Skatteplan, en almindelig Skatteplan, det nærede han ingen Pretensioner om; det var en Fejltagelse, hvis det ærede Medlem Hr. P. Munch troede, at han tilstræbte det, han kunde allerhøjest tilstræbe en Finansplan og en Finansplan, som gik ud paa at skaffe Balance i Budgettet, altsaa at skaffe Balance i Budgettet fra Aar til Aar. Ganske vist vilde man med Rette kunne hævde, at en Skatteplan og en Finansplan er uadskilleligt knyttet sammen, og at man ikke kan gøre en absolut Sondring mellem Finansplan og Skatteplan, men man kan naturligvis sige, naar man vil være beskedene, at man i sin Finanspolitik ikke tilstræber andet end at skaffe Balance fra Aar til Aar, eventuelt ved midlertidige Foranstaltninger. Forleden Dag, da det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremhævede Nødvendigheden af en fast, metodisk Skatteplan, hævdede den højtærede Finansminister, at det var der ikke Mulighed for under saa vanskelige Forhold som dem, vi staar overfor nu, man maatte hjælpe sig opportunistisk, som man kunde, for Dagen og Vejen. Jeg vil indrømme, at den højtærede Finansministers Skattepolitik, som altsaa ikke rummer en Skatteplan, har været, om ikke opportun for Landet, saa ganske opportunistisk for Partiet Venstre. Men alt dette er jo ikke en Motivering for at gøre denne Lov permanent, og netop naar den højtærede Finansminister erkender, at det ikke er muligt at lave en samlet, fast Skatteplan under de nuværende Forhold, men kun at skaffe en Finansplan fra Aar til Aar med mere eller mindre Held og Udsigt til at faa Balance, er det jo ganske modstridende, logisk ganske modstridende samtidig at ville hævde, at en ny Skat af denne Beskaffenhed, som den højtærede Finansminister saa nødig er gaaet med til, ikke desto mindre skal gøres til en fast, permanent Skat, altsaa gaa ind i en Skatteplan, som i Virkeligheden ikke eksisterer. Derfor forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müllers Underændringsforslag er fuldkommen berettiget, ikke blot ud fra et konservativt Synspunkt, men ud fra netop de Synspunkter, som den højtærede Finansminister har gjort gældende. At det i Virkeligheden er i den nøjeste Overensstemmelse med de Betragtninger, der er

fremsat fra konservativ Side, fremgaar jo saa tydeligt af de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte ved Lovforslagets tredie Behandling i Fjor, for da udtalte det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at man fra konservativ Side i Princippet havde tiltraadt disse nye Love, d. v. s., fordi det var indirekte Beskatning, men, føjer det ærede Medlem Hr. Korsgaard til, vi har ingenlunde opgivet Haabet om, at det maa kunne lykkes ved Hjælp af almindelige Toldskatter at tilvejebringe de 30 Mill. Kr., hvorom der her er Tale, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremhæver, at naar man fra konservativ Side har faaet Loven gjort midlertidig, er det netop for at faa Adgang til at drøfte det Spørgsmaal, om det ikke vil være hensigtsmæssigere at gaa over til Toldskatter, som rammer mere ligeligt til alle Sider. Dette var den Gang Motiveringen fra konservativ Side for at gaa med til denne Lov. Det er altsaa baade konservative principielle Betragtninger, og den højtærede Statsministers Betragtning, der gør det fuldt berettiget, at der fra konservativ Side stilles et Ændringsforslag som det, der nu er fremsat af det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller, og jeg kan for mit Vedkommende fuldt ud tiltræde det og haaber, at konservative Folkerepræsentanter vil gøre det samme.

Ordføreren (Jensen [Broby]): Da jeg havde Ordet første Gang, omtalte jeg ikke de Underændringsforslag, der udenfor Betænkningen er stillet, og det var med velberaad Hu, fordi jeg mente, at det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller, som var Forslagsstiller, maatte have Lejlighed til først at motivere sine Underændringsforslag. Den højtærede Finansminister har nu udtalt sig om disse to Underændringsforslag, og jeg vil gerne have Lov at sige paa mit Partis Vegne, at vi selvfølgelig følger den højtærede Finansminister. Jeg gaar ud fra som givet, at det ærede Medlem vil trække sit første Underændringsforslag tilbage; derefter vil Udvalget jo hurtigt kunne sammenkaldes og tage Stilling til det Ændringsforslag, som den højtærede Finansminister har stillet i Udsigt, og vi vil saaledes til tredie Behandling kunne have et Ændringsforslag, som i det væsentlige vil tilfredsstille det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller. Med Hensyn til det ærede Medlems Underændringsforslag Nr. 2 vil jeg paa mit Partis Vegne sige, at det vil vi ikke kunne gaa med til, vi ønsker ikke at faa denne Ændring ind i Loven. Vi mener, at det er tilstrækkeligt, at der sættes en